

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDÀ

GIRONA, DIMARTS, 7 DE GENER DEL 1936

NUMERO 9.760

NY XXXIX

FRANQUICIA CONCERTADA

D. Ramon del Valle Inclà

Ha mort D. Ramon del Valle Inclà. Els seus ulls oscil·lants i netos, mig entellats ja aquests darrers anys, s'han apagat definitivament: ja no cercaran més les llums telars dels seus ensomnis de poeta, rants i perduts, ara, pel camí de les obres eternals.

Amb Valle-Inclà les lletres espanyoles perdren una de les seves figures més senyeres, més autènticament regies. No solament perdren un gran escriptor, en el sentit corrent de la iraúla; sinó que es veuen privades un artista únic, inimitable, ungit tothora per la sagrada devoció al seu art, en mig de la indiferència i de la sordidesa de la vida espanyola per als sacerdots del culte a l'Esperit. L'obra literària del meravellos autor de les "Sonatas" quedà com a imòbilica d'un mestraige perfecte i definitiu. Home del 98, Valle-Inclà malgrat els seus escarafalls, idèncs als de Baroja, per a aquesta dominació — viu uns moments dràstics en la vida del país, en què els sols s'enfonsen les restes d'un lleendarí imperi colonial, sinó que tamé es posa de manifest, davant dels operits més selectes, l'esgotament de moltes fonts racials, la necessitat d'escalar afanyosament empelts forans per a reanimar les pròpies deus en decadència. Valle-Inclà realitzà d'una manera mestriola la incorporació de les tendències líriques estrangeres a la tradició secular de la poesia estellana. Verlaine, Carducci, Maerlinck, D'Anunzio, els conreadors de simfonía musical de la paraula, flueixen sobre ell, emmarquen les seves perspectives, li proporcionen les nàtiltats i els instruments apropiats per a la seva gran creació poètica, subtil i alada, intima i vibratòria.

Perquè l'obra literària de l'autor de "Aromas de Leyenda" és per damunt tot una esplèndida creació. L'autor s'ha donat integralment a la seva obra, l'ha treballada amb paciència de benedictí, cisellant-la amb el seu propi preciosisme d'esteta incorruptible, animant-la amb la càlida virtuositat de les seves àurees dotes poètiques. D'aquí la puríssima qualitat de la seva acurada producció. Valle-Inclà ha estat tot el contrari de l'escriptor fàcil, minimitzador dels esforços penosos, tranquil seguidor de les passes rutinàries o fervid apologista de les novetats a ultrança. El biògraf sentimental del Marquès de Bradomin ha estat, pel contrari, un exemple modelí de dignitat literària: els seus llibres, encollats de primícies i de meravelles són el fruit d'una vocació i d'una cultura — també — poètiques, d'una recerca continuada de noves alabades líriques, d'una meticulositat i d'un bon gust per a totes i cada una de les seves pàgines, — d'un bon gust immarcesible, capaç de totes les renúncies i de totes les privacions, abans de permetre que es tarés la nitida presa de l'artífex.

No pretenem ara fer un comentari de l'escriptor ni de la seva obra. Sien aquestes paraules de senzilla recordança a l'eximi i admirat artista, a qui devem tantes hores blaves i iluminoses. De senzilla recordança, en aquest moment en què la barca de Caró va a emportar-se'l del seu relat me irreals de poeta. Que el viatge li sigui lleu i placid. I a l'igual que Rabin Dario per a Paul Verlaine, atrevim-nos també a desitjar per al camí immortal de les "Sonatas":

«Que púberos caníbals te ofrenden el acanto,
que sobre tu sepulcro no se derrame el llanto.
sinc rocio, vino, miel:
que el pámpano allí brote, las flores de literas,
y que se escuchen vagos suspiros de mujeres,
ibaño un simbólico laurel!»

JOSEP M. CORREDOR

A bordo de "La Dalila" — lo recuerdo con orgullo — asesiné a sir Roberto Jones. Fué una venganza digna de Benvenuto Cellini. Os diré cómo fué, aun cuando sois incapaces de comprender su belleza; pero mejor será que no os lo diga; seríais capaces de horrorizaros. Básicos saber que a bordo de "La Dalila" sólo el capitán sospechó de mí. Yo lo adiviné a tiempo, y, confesándome con él pocas horas después de cometido el crimen, le impuse silencio antes de que sus sospechas se convirtiesen en certezas, y obtuve, además, la absolución de mi crimen y la tranquilidad de mi conciencia.

Aquel mismo día la fragata dió fondo en aguas de Veracruz y desembarcó en aquella playa abrasada, donde desembarcaron, antes que pueblo alguno de la vieja Europa, los aventureros españoles. La ciudad que fundaron, y a la que dieron abolengo de valentía, espejábase en el mar quieto

y de plomo, como si mirase fascinada la ruta que trajeron los hombres blancos. Confieso que en tal momento levantarse en mi alma de hidalgos y de cristiano el rumor augusto de la Historia. Uno de mis antepasados, Gonzalo de Sandoval, había fundado en aquellas tierras el reino de la Nueva Galicia. Yo, siguiendo los impulsos de una vida errante, iba a perderme, como él, en la vastedad del viejo Imperio azteca, imperio de historia desconocida, sepultada para siempre con las momias de sus reyes, entre restos ciclópeos que hablan de civilizaciones, de cultos, de razas que fueron y sólo tienen par en este misterioso cuento remoto Oriente.

Después abrid, Santillana, un parentesis aquí y ponded en él de mí cuanto en él os dice gana.

R. DEL VALLE INCLAN

AMB QUI HA DE CONFIAR EL POBLE?

Amb les dretes o les esquerres?

Voldriem que no fos cosa obligada tant en el desig com en la conducta, l'haver de plantejar el problema polític del nostre poble, entre dretes i esquerres. I ho voldriem perquè en les lluites cièviques del país tot home respublicà sent que la flama del seu ideal l'empeny a la lluita, sense oblidar el respecte que mereixen les idees d'altres, ni l'adhesió que el propi respecte li mereix amb tot i constatar en cada moment de la vida la irrespectuositat de què som objecte per part d'aquells homes i partits, els més obligats pels interessos que representen a ésser equanims i comprensius. No insistirem més sobre aquest punt, però ens satisfà l'haver fet una declaració sobre el respecte que hauria d'existir entre partits de diversa ideologia, sabut que, la història viscuda, ens demosta el sentit d'honestat que tenen del govern dels pobles dretes i esquerres.

La República, que pel mitjà d'un moviment generós d'opinió i entusiasme sens límits va ésser proclamada el 14 d'abril del 1931, ens ofereix en la seva curta existència les dades necessàries per a poder-la classificar en dos períodes. L'un, comença en el moment inicial de la seva existència per a finir el setembre del 1933, i l'altre, comença en la data tràgica per al poble del 19 de novembre d'aquell mateix any, mantenint la seva perillosa influència en els destins de la República fins fa poc, que foren foragits de la direcció de la cosa pública, els partits que el representaven.

Haurem, a través d'aquests articles, de classificar i diferenciar en aquest darrer període, a determinats polítics, que foren juguetes dels avatars i que per la manca d'éтика política els escau la denominació de còmplices, per mal que han ajutat a realitzar contra el règim.

Trobem, doncs, signes parcials i totalitaris que ens ofereixen l'estudi per a poder justificar aquestes dos períodes que els hem d'anomenar de bon o mal grat, govern d'esquerres i govern de dretes.

Proclamada la República, aquesta es trobà amb tota una sèrie de problemes trascendentals per a la vida d'un poble que requerien molts d'ells un estudi acurat i una voluntat de so-lució.

Trobaren les esquerres, anorreada la vida civil, l'exèrcit minat i dividit per haver estat allunyat de la seva funció, una església envallentada i gallegadora, sorda a la justícia i benèvol en aparença a la caritat, la hisenda exhaurida i asfixiada per tot un llarg trenatge que constitua un desgavell sense precedents, una màquina governativa i administrativa totalitaries, en el vast camp de la

inepta per a la funció moral i política que el sentit de la República reclamava i un poble agavellat de tributs, deixant això sí, la renda exempta d'aque-quests; mancats de protecció en tots els ordres de la vida política, social i cultural, però amb les mans desligades el caciquisme, per a maniobrar sense responsabilitat en el difícil art d'escamotear la voluntat del poble.

Aquest estat de coses, comportava inexorablement la manca de treball durant la major part dels mesos de l'any, de la immensa majoria dels camperols de les terres de més enllà de l'Ebre, i quan en tenien, gaudien de jocs de fam; que manquessin els pobles d'escoles i vies de comunicació, que no gaudissin de cap avantatja de la civilització, al bell mig d'una misèria moral i material que avergonyís en pensar-hi, i que revoltava la sensibilitat de tot home que no hagi llençat del seu si, la poca o molta quantitat d'humanisme, que és atribut i patrimoni de tot ésser civilitzat.

Si aquesta fou la situació que trobaren les esquerres a l'avveniment de la República, no endevina el ciutadà una mica experimentat, les grosses dificultats que havien de trobar aquella, al bell punt que l'endegament i guariment de tantes misèries, amenaçades amb finir amb tot aquell estat d'incivilitat? No havien de trobar-se per altre part les esquerres, amb una forta munió d'homes excessivament esperancats en l'eficiència immediata de determinades lleis, i un altre estol de ciutadans decebutos, entre la illusió desvetllada i la realitat que oferia en possibilitats justícia social tan desitjada?

Realitzaren les esquerres en un estat de legalitat republicana una obra curiosa, edificant i assenyada, de resultats mediats; la sola obra possible que els oferia la realitat política nacional i internacional; tant és així que mereix la confiança i assentiment de tots els sectors polítics i socials, des dels més tebils republicans als més exaltats partits de classe. Se'n dirà que molts s'hi conformaren contra la seva voluntat, i violentant els seus sentiments, però la realitat és sempre la realitat, i aquesta ens diu que la solució del 14 d'abril va satisfacer a tothom que no es trobés arrapat per motius inconfessables a la monarquia, i que solament més enllà, quan una nova política es desenvolupava i un nou sentit de la justícia es descobria per determinats sectors fou repudiada aquella realitat, oposant-hi novament la illusió que no té límits ni horitzons, però que si no té frens en lloc de caminar es precipita i zitzagueja,

Campions europeus

Maxi Herber i Ernest Baier, campions europeus de patinatge a parelles, s'estan entrenant enèrgicament per a l'olímpiada d'hivern que es celebrarà pròximament a Bavària.

★

L'europeització dels etiops

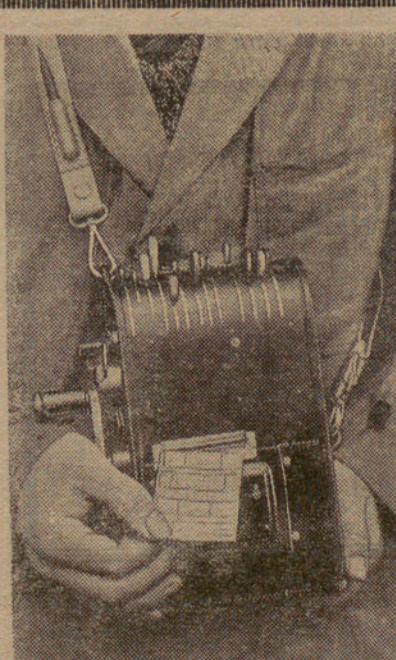
Aquest gravat que acabem de rebre de Dessie (Etiòpia), representa un empleat d'oficina natiu, el qual s'ha comprat un casc colonial i cartera.

creant amb el seu perill el dels altres.

De bell antuvi, hagueren d'afrontar-se al fort volumen de la deuda interior i exterior, incrementada durant el període de la dictadura; hagueren de resoldre amb extremada habilitat una paorosa situació de crèdit nacional i exterior, que havia paralitzat a l'interior totes les activitats d'obres públiques i foment, i a l'exterior, moltes activitats comercials; solucionaren el problema de les divises i liquidaren dissòrtades operacions monetàries, que havien malmetès la pesseta, ajudant així a una millora de la cotització dels valors; imprimiren a l'economia nacional aquell sentit d'honestat, propi d'actuacions humanes, i comprensives ideològiques; promogueren treballs de tota mena, desterrant l'atur forçós, no permetseren l'encarment de la vida, acabaren amb els jocs de fam, i la indústria i el comerç se sentiren forts i poderosos.

Tothom treballava i tothom menjava. Amb tot, uns homes començaren a criticar, a perfilar dubtes, i a escampar injurias, i calumnies contra els homes que governaven. Aquells criticadors, dubitaires i calumniadors, s'agafaren a la illusió que pot més que la realitat en les masses, mancades d'instrucció, sense comparar formes de govern, modalitats, ni conductes ideològiques; procuraren fer oblidar totes les injustícies viscudes durant segles, prometeren que no es regularia un sol pas, abans el contrari, que a favor del poble, es produïren unes millores que momentàniament les esquerres no podien donar; i amb aquesta conducta intolerable i inversa, que no l'avallava cap nou sentit moral en els nous motius de govern, car les promeses es redueixen a satisfaccions materials, aconseguinten aquells sabotejadors de la República, filtrats als partits de dreta i esquerre, que la illusió s'ins-

(Continua a quarta pàgina).

Invenció

Aquest aparell és una completa màquina d'impremta. Ha estat feta a Alemanya i està destinada als cobradors de tramvies que amb aquesta màquina poden imprimir els bitllets a mesura que són venuts.

La senyoreta París 1936

París ha elegit ja la seva reina de bellesa per a l'any 1936. En una gran festa celebrada en el famós "Moulin Rouge", aquesta formosa senyoreta ha estat proclamada "Mademoiselle París 1936".

CARBONS

La vostra calefacció i cuina us donaran millor rendiment amb carbons de la casa

Iulià Pallarés
Abans Bertran i Cia.

LA MÉS ANTIGUA DE GIRONA
ANTRACITA. NOUS DE GALES. COK etc.

Magatzem: LA RODONA - Tel. 332 — GIRONA
Per encàrrecs: EXIMENIS, 8 porteria (Ave Maria)

ESPORTIVES

FUTBOL

El Girona, en una tarda plena d'encerts, ha batut copiosament a l'Arenes per 4 a 0

El Girona està de gala avui, ja que ha pogut batre a un enemic difícil en l'actual competició, que venia a la nostra ciutat rodejat d'una anomada poques vegades aconseguida per un equip.

A tal honor tal senyor, segons diu l'adagi i així passà ahir al camp del Girona, ja que si bé l'Arenes és un gran equip el Girona no vadesentnar ni molt menys.

El Girona practicà un joc, principalment a la segona part de l'encontre, que indefectiblement tenia que portar-lo a la victòria, puix que tenim de reconèixer que va batre a l'Arenes, per major entusiasme i bon joc, bregant durant tot el partit.

El Girona és un equip que a cada partit que passa s'afeixa més com a equip de conjunt i amb molt fons i aquests factors ajuntats han de fer-nos passar unes bones tardes de futbol i tenir esperances de classificarnos en la ronda final, i potser més amunt i tot a poc que la sort ens acompanyi.

De moment, s'ha tret de sobre l'adversari més difícil del campionat actual, cosa que pot encoratjar als jugadors gironins i pensar que si s'han llurit d'un enemic tan difícil a poc que vulguin poden fer-ho amb altres aparentment més fàcils, com per exemple, el Baracaldo.

Volem dir amb això, que si hem batut a un Arenes per 4 a 0, també podem guanyar a un Baracaldo, a un Badalona i a un Sabadell, ja que això del factor camp és hora que desapareixi de l'ànim dels jugadors i que pensin que és el mateix jugar a casa o fora, encara que moltes vegades no ho sigui.

El partit es desenrotllà amb tota normalitat i apart d'algunes incorreccions portades a cap per algun jugador de l'Arenes i secundades per alguns gironins, que l'àrbitre no castigà degudament, el demés tot marxà com una seda.

La nota més sobresortint fou l'entusiasme desplegat pels dos equips, ja que faltaven pocs minuts per a finir el partit que encara l'Arenes jugava com al principi i per contra el Girona, quan tenia el partit assegurat amb el tercer gol, fet per Trujillo d'un frekik-també jugà amb el mateix entusiasme i obra del mateix li valgué el quart gol, quan mancaven pocs minuts per acabar el partit.

Això demostra que sempre és temps de fer un altre gol i que no s'ha de defallir mai, fins que l'àrbitre asseinala el final.

Tècnicament parlant, el Girona practicà més bon futbol que l'Arenes, però aquest tingué moments inspiradissims i Larrondo, Gurruchaga i Rufo foren els encarregats de posar en perill la porteria del Girona, molt ben defensada per Francàs, que tingué novament una tarda encertadíssima.

El Girona, aconseguí batre a l'Arenes merçès al joc desenrotllat a la segona part, que el desconcertà el joc ras, cosa que el Girona practicà a la segona part molt més que a la primera. Ells, quan pogueuen imposar el seu joc donaren maldecaps i crearen veritables perills a la nostra porteria.

El Girona, doncs, té l'honor d'haver batut a un equip que la premsa li feia elogis per no haver estat batut fins a la data, i des d'ara ja no ho podrà dir així, ja que ha estat batut copiosament.

Re l'actuació de l'equip per ratlles

Francàs, Farró, Torredelot: En conjunt, forniren una partida completa i eficaç; molta seguretat, i serenitat per aclarir els moments de perill que crearen els artillers areners. Demostraren tornar-se trobar en una excellent forma. Torredelot jugà molt segur i no es ressentí de la lesió. Farró, però, jugà molt bé i fou junt amb Madern els dos homes millors del camp. No es nota la seva boníssima actuació degut a què Farró estigué insuperable.

Campa, Castillo, Madern: Aquesta ratlla, tingüé de tot i principalment Campa estigué força irregular sense voler dir que no jugués una bona partida. Castillo juga bé i aguanta a Gurruchaga en moltes ocasions i de Madern ja tenim dit que junt amb Farró foren els millors homes del camp i amb això queda fet lelogi.

Lluc, Trujillo, Burillo, Ramon i Ferrer: Aquesta ratlla ha tingut uns moments inspiradissims en el transcurso dels quals ha brodat jugades, arribant a desconcertar als jugadors de l'Arenes.

Individualment, Lluc ha demonstrat en forma, o més ben dit, ha demonstrat recuperar-la, cosa que ens alegra. Trujillo ha jugat millor a la segona part que no a la primera, i li quep l'honor d'haver marcat dos gols, de factura, i principalment el de frekik. Burillo ha demonstrat ésser un avant-centre d'empenta i serenitat i ha marcat un gol de mestre i amb molta sang freda. Juga més bé de cap que no de peus, però hem d'atribuir-ho, més que a res, a no trobar-se en forma, cosa que esperem recuperarà molt aviat i tindrem un avant-centre de qualitat. Així ens ho fa esperar la

seva actuació d'avui. Ramon ha complert i de Ferrer no podem dir-ne res, i sí solament que havia començat el partit admirablement però la lesió sofrida a principis del partit l'ha impossibilitat per tot el partit.

Comentari final

Un brillant partit jugat pel Girona, i un bon resultat aconseguit posant en la lluita tot l'entusiasme, saber i ardor necessari.

Des d'aquestes columnes no podem per menys que felicitar-los cordialment i desitjar-los molts encerts, per arribar en té necessitat el club d'arribar o seguir a la ronda final per a l'ingrés a primera Divisió de Lliga.

Equips

Arenes Club: Eguzquiza; Aguirre, Arrieta; Angel Tomàs; Aguirre, Pérez, Larondo, Rufo, Gurruchaga, Azpiazu, Ochoa.

De l'Arenes es distingiren la seva davantera i particularment Gurruchaga, Larondo, Ochoa. De la mitja defensa no estigué a l'alçària de la davantera i el porter no podia deturar cap tanto dels quatre que li marcaren i té al seu favor unes parades de molt de mèrit, que potser evita que l'Arenes marxés amb un score de gols més gros. El nostre criteri és que jugà millor a Girona que no al camp propi quan la nostra visita.

Girona F. C.: Francàs; Farró, Torredelot; Campa, Castillo, Madern; Lluc, Trujillo, Burillo, Ramon i Ferrer.

Arbitrà Soliba, encertat, encara que com ha manifestat al president senyor Ribas, té el costum de no xiular les mans si no obstrueixen jugades clares i és pel que més l'ha abroncat el públic, però en general estigué encertat.

El partit

Començà el partit a les 14'40 puntualment i de bell antrovi el Girona arriba als dominis de l'Arenes, i en una bonica combinació de Campa, Burillo i Trujillo, aquest darrer falla una pilota i seguidament és Ramon que combina amb Burillo i el primer falla també.

L'Arenes es tira a fons i aconsegueix imposar el seu joc alt, i desconnecta al Girona, i entra en funcions Francàs, que demostra trobar-se segur.

Als 28 minuts de joc, d'un passi molt precís de Burillo a Lluc, aquest s'interessa xutant sessat i collocat i bat per primera vegada al porter de l'Arenes. No hi podia fer absolutament res.

L'Arenes, des d'aquest moment ha tornat a pressionar i per fi s'ha acabat la primera part amb el resultat anotat de 1 gol a 0.

Començada la segona part, es veu clarament que el Girona s'emportarà el partit ja que juga millor i practica el joc ras, que és precisament el que desconcerta al contrari.

Pressionen a l'Arenes i als 15 minuts de la segona part és Trujillo que d'un xut molt ben collocat aconsegueix el segon gol i és el que fa decaure una mica els ànims als jugadors de l'Arenes.

Als 38 minuts de joc, l'àrbitre Soliba assenyala unes mans a l'aire mateixa de defensa, que tirat magistralment per Trujillo, collocat a l'angle, aconsegueix marcar el tercer gol que desborda amb entusiasme entre jugadors gironins i públic, veient-se volejar molts mocadors.

Al 42 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 52 minuts de joc, el joc es reanuda.

Al 55 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 65 minuts de joc, el joc es reanuda.

Al 75 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 85 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 90 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 95 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 100 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 105 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 110 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 115 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 120 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 125 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 130 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 135 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 140 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 145 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 150 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 155 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 160 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 165 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 170 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 175 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 180 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 185 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 190 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 195 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 200 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 205 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 210 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 215 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 220 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 225 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 230 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 235 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 240 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 245 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 250 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 255 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 260 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 265 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 270 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 275 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 280 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 285 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 290 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 295 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 300 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 305 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 310 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 315 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 320 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 325 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 330 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 335 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 340 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 345 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 350 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 355 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 360 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 365 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 370 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

Al 375 minuts de joc, el joc es posa en pausa per una pau de 10 minuts.

— Es va a les seves del Grup i lloc unvers Estat, de l'Institut i el recade

lant de robes, declarant-se autor del robatori. Ha ingressat a la presó de Figueres.

"Sólo lo bueno
se abre camino"

*
Miles de personas curadas de

estómago
dicen así del
DIGESTÓNICO

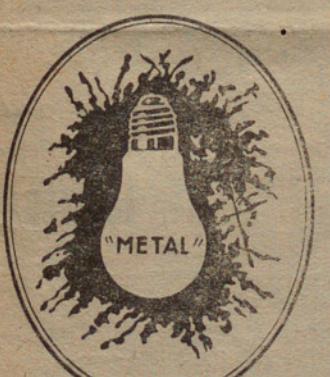
del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

Aquest matí s'ha declarat un incendi als baixos de la casa número 8, del carrer de les Enderrocades, habitats per Dolors Troixa, de 74 anys, vídua, la qual trobant-se amb un fogonet als peus se li enguixaren les robes, propagant-se les flames a les habitacions, resultant ella amb greus cremades. Els bombers han acudit al lloc delsuccés procedint a l'extinció del sinistre.

Josep Ricart Vinyals, de 19 anys, domiciliat a Cabanelles, a la casa de camp denominada "Mas Ros", ha denunciat a la guàrdia civil de Navata que li havia estat robat un cartortana, valorat en unes 800 pessetes. Sembla que l'autor del furt és un individu d'un 30 anys, que fou vist per diversos veïns peis voltants del mas, conduint un cavall.

MARXA DE GRAN PRESTIGI

DEMANEU-LA ARREU

La guàrdia civil de La Bisbal ha detingut i posat a disposició del jutge al vei d'aquella població Pere Roses Vilaseca, de 50 anys, el qual amenaça de mort al fabricant d'aquella vila Narcís Nadal Puig.

El detingut és un antic empleat de la indústria del suro del referit fabricant, pel qual va ésseracomiatat. Sembla que el detingut no té les facultats mentals molt completes.

La policia de Girona ha detingut al súbit rus Pierre Wlassoff Zoukoff, per indocumentat i indescrivible. Serà proposat per a la seva expulsió.

"Pensió Juventut"

Cuidadosamente atendida y de tiempo acreditada de buen trato familiar, ofrece a dos o tres jóvenes de buena moralidad hospedaje completo.

Fresa, 14 y Subida Catedral, 2, pral.

Consultori de Patologia Digestiva

Dr. F. Font Miralles

Ex-Meja de l'Hospital de la Santa Creu Sant Pau de Barcelona

Malalties de l'Aparell Digestiu i Nutrició

RAIGS X

Hores de consulta: Dimarts, dijous, dissabte: de 9 a 6.

CARRER EXIMENTS, 10, 2°, 2° (Ave Maria)

Telèfon 351

PER TELÈFON

El President de la República ha signat avui el decret de dissolució de les Corts

El 16 de febrer tindrà lloc la primera volta de les eleccions, i el 1.º de març la segona volta

La nova Cambra es constituirà el dia 16 de març

Ha estat ajornada l'execució d'Hauptman

BARCELONA ESTRANGER

VISTA D'UNA CAUSA PER DETENCIÓ ILLEGAL

Barcelona, 7. — A l'Audiència s'ha vista una causa contra quatre ex-agents de la Generalitat acusats de detenció illegal en practicar-se la detenció de l'uxier de l'Audiència senyor Monterde el dia de la causa contra l'advocat senyor Xammár.

El fiscal ha demanat per a cada un dels processats una pena de 500 pessetes.

ELS GUARDIES FEREIXEN A UN MARIT QUE VOLIA FER BARBARITATS

Barcelona, 7. — En el carrer Nou de la Rambla s'ha presentat als guardies de servei Caterina Molina demanant protecció perquè el seu marit Ignasi Masoné l'amenaçava amb un revòlver.

Els guardies han anat a veure el que passava i s'han trobat en què el marit també volia agreir-los.

Aleshores els guardies han disparat contra el marit i l'han ferit.

VAGA SOLUCIONADA

Barcelona, 7. — La vaga de Tarrasa ha quedat solucionada.

EL DELEGAT D'ORDRE PUBLIC

Barcelona, 7. — Tot aquest matí el nou delegat general d'Ordre Públic senyor Dueño ha estat absent del seu despatx.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR ESCALES

Barcelona, 7. — El governador general de Catalunya senyor Félix Escalés ha rebut aquest migdia la visita del general Batet i ajudant i la de l'alcalde de París.

Després ha rebut als periodistes i fent referència al nomenament del senyor Dueño ha dit que tenia confiança en la seva actuació al front de la Comissaria general d'Ordre Pública de Catalunya.

Ha seguit dient el senyor Escalés que, com ja sabien els periodistes, havia rebut la visita del senyor Villalonga, amb el qual havia visitat el quadre de Fortuny en l'ex palau de la Virreina.

Després el senyor Escalés ha expressat la seva satisfacció per haver estat solucionada la vaga de Tarrasa, fent constar la seva satisfacció per l'esperit de compenetració entre patrons i obrers.

També ha dit que havia condonat la pena imposta al periòdic "Acció", de Tarrasa.

Ha seguit dient que havia assistit a la primera prova de l'auto-motor construït per la Maquinista Terrestre.

Ha dit també que havia enviat un telegrama de condol al President de l'Ateneu de Madrid per la mort de Ramon del Valle-Inclán.

Ha notificat als periodistes que entre altres decrets n'havia signat un nomenament conseller d'Assistència de la Generalitat de Catalunya al senyor Félix Bertran Güell el qual ja és president de la Casa de Maternitat i que esperava molt de la eva tasca al front de la conselleria a què ha estat designat.

A preguntes dels periodistes ha dit que mancava encara delimitar les seves funcions amb les del senyor Dueño, perquè hi hagi una perfecta harmonia i pugui collaborar tots dos per la pau i tranquil·litat de Catalunya.

cipio había sido fijada para el día 14 de enero. Esta decisión ha sido tomada por la Asamblea legislativa del Estado de Nueva Jersey debe reunirse precisamente el día 14. El Tribunal del Perdón ha de reunirse el próximo sábado para examinar en última instancia el caso del presunto asesino del pequeño Lindbergh.

Paris, 7. — El francés Valoatin An-golmann ha sido proclamado campeón del mundo de pesos moscas, al vencer al belga Kid David por abandono en el quinto round.

Ankara, 7. — El Ministro de Negocios Extranjeros del Afganistan, ha llegado a esta capital siendo recibido con gran entusiasmo por la multitud. Despues de haber sido recibido por el Presidente de la República asistió a un banquete ofrecido en su honor por el Ministerio de Negocios Extranjeros Turco. En las brindis ambos Ministros reconocieron la necesidad de llegar a un Tratado de amistad y no agresión entre Turquía, Afganistan, Iran e Irak.

Meligolan, 7. — Una cantidad enorme de arenques llegó de improviso por primera vez desde hace muchísimos años a las playas de esta isla. Los pescadores no saben a qué atribuir este extraordinario fenómeno.

Los Angeles, 7. — Una joven milonaria que ha presentado la denuncia contra su madre por haberla hecho esterilizar en la esperanza de poder heredar una fortuna de 10 millones de dólares. Se desprende por el testamento del padre de esta joven que murió en el año 1921 que la había hecho usufructuar, de los dos tercios de su fortuna y el resto para su madre, pero la totalidad de la fortuna recaía en esta última si la joven moría sin descendencia. Los médicos que practicaron la operación manifestaron que la habían hecho porque la creían una débil mental, y la joven crea que en realidad había sido operada de apendicitis.

Atenas, 7. — Los señores Tsaldaris, Condylis y Thotokos, considerando que el Gobierno Demotzis es incompetente para proceder al reintegro de los funcionarios que fueron revocados a raíz del movimiento sedicioso de marzo de 1935, han decidido hacer una gestación acerca del Rey sobre este asunto.

TRIP TRAP

Estratagema

Carnet del radio-orient

RADIO GIRONA
21. — Crónica deportiva setmanal por Jaume Baiges.

RADIO BARCELONA

21.05. — Amèritats artístiques.
21.35. — Orquestra Ràdio Barcelona.

22.15. — Des de València, reportatge de la pel·lícula "Los claveles".

22.45. — Cicle de recitals de piano dedicat als autors catalans. Pianista, Rosaura Coma. Obres del mestre Josep Sancho Marraco.

22.50. — Orquestra Ràdio Barcelona. Programa Schubert.

23.30. — Transmissió des del Gran Price. Reportatge del Campionat de Catch-As-Catch-Can.

José Escatillar

Material Eléctrico.

Batería de cocina.

Artículos para regalo.

Lámparas «METAL».

Rambla Libertad, 28 y 30
GERONA

L'EXECUCIO D'HAUPTMAN

Nova York, 7. — Ha estat retardada l'execució de Bru Richard Hauptman, assassin del fill de Lindberg, prevista pel 14 de gener o data ulterior, en vista que la comissió especial s'ha d'ocupar encara de la petició d'indult presentada per Hauptman.

MADRID

CONSELL DE MINISTRES D'EXTRAORDINARI INTERES POLÍTIC

Madrid, 7. — Aquest matí s'ha celebrat a la Presidència l'anunci del Consell de ministres, el qual ha acabat a primeres hores de la tarda.

En sortir el ministre d'Agricultura senyor Alvarez Mendizábal ha rebut els periodistes i els ha dit que consequent en el règim lleial que s'ha imposat en donar les referències de les reunions del Govern, havia de dir que el Consell d'avui havia estat dividit en dues parts. La primera part ha estat molt amplia fins el punt que galtejó ha consumit tot el Consell. Ha dit que aquesta primera part havia tingut caire administratiu. La segona part ha dit que havia estat breu, però intensa i substancial i tota ella de caràcter polític. Ha dit el ministre als periodistes que d'aquesta segona part els ha donat compte el senyor Portela Valladares quan torni a la Presidència, puix que d'assumptes més importants és el cap del Govern el que deu informar-los.

En el Consell d'avui el ministre d'Estat ha donat una síntesi de la situació internacional, especialment del conflicte italo-etiòp amb les darreres impressions conegudes segons les quals cap variació hi ha d'interès. Espanya, com tots els altres països, està pendent de les decisions de Ginebra.

Per la meva part — ha afegit el senyor Alvarez Mendizábal — i com a ministre d'Agricultura m'he interessat per l'assumptiu del blat i en el proper Consell hi portaré un projecte per a resoldre o aliviar el problema del blat a Espanya.

La nota oficial, entre altres coses, diu:

Guerra. — Adquisició de material per a l'Exèrcit. Nomenaments d'altares militars.

Justícia. — Nomenaments de fiscals i magistrats.

Instrucció Pública. — Decret restablint el decret de 18 d'octubre de l'any 34 sobre provisió de beques. Aprovació d'expedients per a la construcció d'escoles en diverses províncies.

Hisenda. — Autoritzar al ministre per a la publicació d'una ordre per al cobrament d'havars als militars i marins als quals s'hagi concedit el retir en forma extrarordinària. D'ara endavant no s'admetran certificats provisionals. Caldrà exigir els títols.

LA DATA DE LES ELECCIONS I DE LA CONSTITUCIÓ DE LA NOVA CAMBRA

Madrid, 7. — Els periodistes han preguntat al senyor Portela Valladares quina seria la data de les eleccions.

El senyor Portela ha contestat:

— El dia 16 es celebrarà la primera volta de les eleccions. El dia primer de Març la segona volta. I després, el 16 de març, es constituirà la nova cambra.

Un periodista li ha preguntat si en virtud de l'apertura del període electoral s'ajeceria l'estat d'excepció i la censura.

El senyor Portela ha contestat:

— Hi han precedents perquè no es faci però com que per a poca salut val més gens, el Govern donarà ordres perquè sigui aixecada la censura i a vostès — els periodistes — se's donin totes les facilitats i es vagi a la plena normalitat constitucional.

Uu altre periodista li ha preguntat si serien reposats els Ajuntaments del 14 d'abril i el senyor Portela li ha contestat que aquesta tarda a la Presidència rebria alguna visita per a tractar aquesta qüestió.

I tot seguit el senyor Portela Valladares s'encaminà cap al seu despatx per a donar compte al Govern de la seva entrevista amb el cap de l'Estat.

INTERESSANTS MANIFESTACIONS DEL SENYOR PORTELA VALLADARES

Madrid, 7. — En tornar de Palau el senyor Portela Valladares ha anunciat als periodistes que el President de la República acaba de signar el decret de disolució de les Corts i que anava a procedir a la signatura de la comunicació al president de la Cambra.

Es notori — ha dit el senyor Portela — que no s'ha comès cap transgresió constitucional al prorrogar el pressupost i suspendre les sessions de Corts i no es pot estableir la petició de delicte, perquè el més que es podria exigir fora en matèria de interpretació i si per elegir una o altra interpretació de les lleis s'incoregués amb responsabilitat criminal, tots els funcionaris i adhuc els de Justicia a l'interpretació en dit delicto.

Aquest parer — ha proseguït el senyor Portela — estableix en principi de dret polític, té en el seu abonament el bon sentit de tots els espanyols i a demés la majoria de les autoritats estant al costat del Govern, començant pel president de la Cambra el qual s'ha pronunciat a favor de la interpretació que ha donat el Govern i aquest no té solament la facultat de interpretar sinó que a interpretar d'acord amb les altres autoritats.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

Elisseu Jubert i Joaquim Jubert

(malalties de les criatures. medicina interna)

RAIGS X

Plaça de la Repùblica, 7 prals.; telèfon, 205

(Ve de la primera pàgina)
posés a la realitat, amb tot i tenir davant dels ulls l'exemple de tota una xarxa de millores conquerides en l'ordre social, cultural i polític, que són la sola garantia del bell viure i de la dignitat civil.

Obeïen aquells homes sabotejadors del règim que s'havia donat el poble a uns propòsits i designis maquinavètics, i la seva tasca incivil i antirepublicana no fou descoberta pels excessivament il·lusionats. Representaven el retorn al passat, i la seva opinió que no era il·lusió, ni esperança, ni desig d'encertar en profit del poble, no era altra cosa que l'oposició a les normes polítiques honestes, a la dignitat civil i a l'emancipació moral i material dels treballadors. I a-

quells homes que es lluiraren a una tasca extraordinària, que de mica en mica esmicolava el crèdit que havien merescut les esquerres, en el propi si de les masses treballadores, hi filtraren la desconfiança i actituds que produïren veritables conflictes al Poder públic, incidents que en definitiva comportaren la sortida de les esquerres del govern, donant pas a altres solucions, que pels uns havien de significar un millor benestar, però que els altres ja sabien que havia de succeir. Fou el triomf d'aquells que no era il·lusió el seu descontent, sinó acció i oposició a la República creadora d'un ordre de coses que dissoltadament no hem pogut gaudir, però que gaudirem si en emprendre novament el camí ho fem rebutjant a tots aquells que per massa caminar no poden arribar a la meta; i sobre tot a aquells altres que sempre aprofiten l'excessiva il·lusió per a fer fracassar la realitat i les possibilitats.

PERE PURCALLAS

El gos policia

—ES VEN carnisseria en lloc molt cèntric d'aquesta ciutat, per absentarse de Girona. Raó en aquesta Administració.

—PER A llogar local gran, vuit duros al mes, situat al carrer Julià de Chia, 20 (barriada del Carme). —Raó Carme 73.

—ES SOLICITA noi de 13 a 14 anys per a recados, que sapiga anar en bicicleta. —Raó, Heroïnes de Sta. Bàrbara (darrera el camp de Vista Alegre), núm. 5.

—PER NO poder atendre el negocis es posa en venda tenda de comestibles, en punt cèntric. —Raó, Força número 9, baixos.

—ESPLÉNDIDO PISO PARA ALQUILAR. —Cinc habitacions. —Soltodo el dia. 70 ptas. Agua comprendida. Nueva del Teatro, 3, pral.

—VENDO coche "Rodster Ford" 13 HP, semi nuevo, propio para viajantes, a precio baratísimo. —Raó en esta Administració.

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SÓN RESPONSABLES LLURS AUTORS

PEDRO GRANÉS

Director de la Bolsa de la Cámara de la Propiedad Urbana

Compra - venta
de Fincas.

Gestiones de Préstamos
Hipotecarios

SIEMPRE CAPITAL DISPONIBLE

GERONA: Plaza Marqués de Camps, 8
TELÉFONO, 134
Despacho: Todos los días de 10 a 1 i de 4 a 7
BARCELONA: Cortes 614. - Teléfono 16.626

Los encargos se tramitan con toda la reserva debida.

FOLLETÓ DE L'AUTONOMISTA

Núm. 24

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

había dado sin miramiento alguno el primer paso en el camino de las rebeldías.

En la pequeña habitación donde estuvo la ventana, se puso una cama para la señora Mónica, y las órdenes que ésta recibió fueron las más terminantes y severas.

Don Diego, revisténdose de toda su autoridad, había dicho a la dueña:

—Lo pasado, pasado y olvidado hasta cierto punto, porque no nos conviene perder el tiempo en hablar de lo que sucedió y que ya no tiene remedio. Reconozco vuestra lealtad y todas vuestras buenas cualidades; pero no negaréis que habéis fiado en apariencias, que habéis sido torpe y se han burlado de vos, lo cual no hubiera sucedido si fuéseis más celosa y os cuidáseis, no solamente de lo que sucedía, sino de lo que podía suceder.

—Os juro, señor...

—Callad y escuchad, que si me cortáis el hilo del discurso, no acertaré a explicarme como es menester.

Suspiró la vieja, cruzó las manos, inclinó la cabeza y quedó inmóvil.

Don Diego añadió con tono de cómica gravedad:

—Desde hoy dormiréis en el aposento de mi hija, y como tengo entendido que vuestro sueño no es pesado, os levantaréis al oír el más leve ruido.

—Entiendo.

—A cualquier hora que despertéis, os levantaréis también sin necesidad de percibir rumores sospechosos, y a tientas saldréis de vuestro tabuco, y llegaréis a la cama de doña Inés, palparéis y os convenceréis de que se encuentra allí, y esto lo haréis más de una vez durante la noche.

—Tres o cuatro veces despierto.

—Como el caso es grave, muy grave, porque se trata del prestigio de mi autoridad, de la suerte de mi hija y hasta de mi honor, en nadie fiaré completamente.

—Señor...

—No lo llevéis a mal, porque ya he dicho que es caso de honra, y cuando se me anteje, dejaré la cama, iré a vuestro aposento y desde la puerta escucharé para convencerme de que mis órdenes se cumplen con exactitud.

—Satisfecho quedaréis de mi lealtad.

—Durante el día, no os separéis de vuestra señora sino lo absolutamente

preciso, mientras se viste y come o en casos de urgente necesidad, y si salís a la calle, iréis con ciertos ojos por si ese galán atrevido la sigue y le hace alguna señal, teniendo presente que los enamorados son muy listos y no necesitan hablar para entenderse.

—Si yo lo conociera...

—Lo conoceréis, porque Tomás os llevará para que lo veáis. Vive en la casa de Tócame-Roque...

—Tan cerca...

—Y su audacia no tiene límites. Señor parece, salvo la verdad, es de ilustre familia; pero tan pobre que vive en la mayor miseria.

—Habrás disipado su patrimonio...

—Creo que sí.

—Y por un hombre así ha perdido la cabeza mi noble señora...

—Viéndolo estoy.

—Y me parece mentira.

—Tomás conoce este secreto y me ayuda contra ese galán desdichado, de manera que...

—Ya entiendo, señor: debo estar de acuerdo con Tomás.

—Y obedecerlo.

—Descuidad.

—Si cumplís fielmente, os regalaré cien doblones el día que se case doña Inés.

—La vieja se extremeció.

—El fuego de la alegría brilló en sus ojos.

—La Virgen Santísima nos ayude,

—dijo.

—Nada más tengo que decirlos, señora Mónica, y que Dios os dé acierto, porque si cometéis una torpeza, debéis considerarla perdida.

—Satisfecho quedaréis de mi lealtad.

—Durante el día, no os separéis de vuestra señora sino lo absolutamente

ble que los desgraciados amantes se viesen, ni mucho menos que hablasen.

La vieja entró en el ejercicio de sus nuevas funciones, que eran las de una espía, y a su vez hilvanó otro discurso, que dirigió a doña Inés de la manera siguiente:

—Mi noble señora: yo he sido siempre muy honrada y muy escrupulosa para el cumplimiento de mi deber, y así he tenido mi conciencia tranquila.

—Y qué me importa vuestra conciencia? —replicó la joven.

—Lo digo para que no llevéis a mal que con toda rectitud cumplía yo las órdenes de vuestro padre y señor. Desde hoy dormiré en vuestro apartamento...

—No es muy agradable la compañía.

—Y además...

—No quiero conocer las órdenes de mi padre: cumplidas y callad, que vuestra conversación me enoja.

—Siento recordaros que, aunque humilde criada, ocupo el lugar de vuestra madre...

—¡El lugar de mi madre! —replicó indignada doña Inés. —Oh! Si os atrevéis...

—Perdonad que he querido decir...

—Que debo respetarlos, ¿no es verdad? Vos sois la criada y yo la señora...

—Ciertamente; pero como...

—Silencio.

—No se atrevió la dueña a replicar, ni era menester que lo hiciera para cumplir las órdenes que había recibido.

Tal era la situación.

En el interior de su casa nada más

pudo hacer don Diego de Sandoval, y de acuerdo con su criado decidió descargar el primer golpe contra Jaén.

A las diez de la mañana acabó de vestirse lujosamente el caballero con su casaca de terciopelo azul oscuro lleno de bordados, vuelos y chorras de riquísimo encaje flamenco, y gran peluca empolvada. Púsose el sombrero, tomó su bastón de caña de Indias con puño de oro, y marchando pausadamente tras su enorme barriga, salió de su casa y tomó por la calle del Barquillo a la de Alcalá, entrando luego en la del turco y llegando a la Carrera de San Jerónimo, cuyo aspecto era muy distinto del que hoy tiene.

Poco después dejaba a un lado el convento de Santa Catalina, y entraía en una casa de la calle del Prado, subiendo al cuarto principal y preguntando por don Andrés de Bustamante.

Debió ser muy conocido en aquella casa don Diego, porque la criada que abrió, sin dirigirle ninguna pregunta ni hacerle esperar, le dijo muy respetuosamente:

—Mi señor trabaja en su despacho y bien puede entrar vuestra señoría.

Así lo hizo sin más ceremonia el padre de doña Inés, penetrando en una habitación muy espaciosa donde había una mesa grande de nogal lleno de papeles, algunos estantes con libros, y negros sillones con asiento de cuero y grandes clavos de cobre.

El balcón miraba al Norte y tenía cortinaje de lana verde, resultando de esto que la luz fuese escasa, y que todo en aquel aposento tuviese un tinte

que haría ridículos.

La v

tuvo tres

los sucesos

caudillo

nó que ha

menciona

lidades han

que es

transcurri

sejtos de

y que se

veras. N

sentido ob

rio. Esto

que hará

ridículos.

La v

que se

veras. N

sentido ob

rio. Esto

que hará

ridículos.

La v

que se

veras. N

sentido ob

rio. Esto

que hará

ridículos.

La v

que se

veras. N

sentido ob

rio. Esto

que hará

ridículos.

La v

que se

veras. N

sentido ob

rio. Esto

que hará

ridículos.

La v

que se

veras. N

sentido ob